

Indicadors de conjuntura econòmica
ÍNDEX DE PREUS DE CONSUM, DE PREUS INDUSTRIALS I DE PRODUCCIÓ INDUSTRIAL

CATALUNYA 2013-2014

	Variació mensual (%)	Variació interanual (%)
Índex de preus de consum ¹	0,0	-0,1
Índex de preus industrials ²	-0,3	-0,1
Índex de producció industrial	-	1,5 ³

Font: Idescat.

1) Darrera dada: novembre 2014.

2) Darrera dada: octubre 2014.

3) Variació interanual de la mitjana de l'índex del període gener-octubre (2013-2014) corregit d'efectes de calendari.

Indicadors de mercat de treball
ATUR REGISTRAT, CONTRACTES I AFILIACIÓ

CATALUNYA Novembre 2014

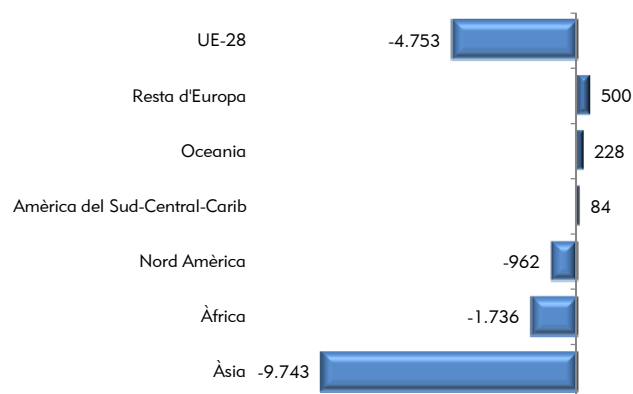
		Var. Interanual (%)
Atur registrat ¹	581.652	-8,9
Homes	283.919	-11,6
Dones	297.733	-6,1
Ctes. indefinits ¹	24.075	27,8
Homes	12.858	32,4
Dones	11.217	22,8
Ctes. temporals ¹	172.952	13,1
Homes	89.441	13,2
Dones	83.511	13,0
Afiliació. Total Sistema ²	2.959.114	2,8

1) Font: Observatori d'Empresa i Ocupació. Departament d'Empresa i Ocupació.

2) Font: Seguretat Social. Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

La balança comercial de Catalunya amb l'estranger
COMPETITIVITAT I COMERÇ AMB L'ESTRANGER
Saldo comercial mitjà per àmbits territorials entre 2008-2011

CATALUNYA 2008-2011

Unitats: milions d'euros.

Font: elaboració pròpia a partir de l'AEAT i el Departament d'Economia i Coneixement de la Generalitat de Catalunya.

INDICADOR DE CLIMA INDUSTRIAL

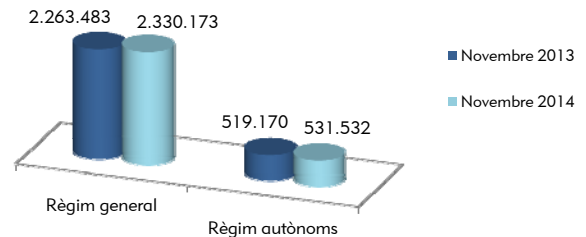
CATALUNYA 2013-2014

Els preus de consum no han variat en termes intermensuals al mes de novembre, tot i que la inflació interanual ha estat del -0,1%. La mitjana de l'índex de producció industrial dels primers deu mesos de l'any ha estat l'1,5% més alta que la del mateix període de l'any passat. L'indicador de clima industrial del mes d'octubre, tot i ser negatiu, ha tornat a ser millor que el del mes passat i que el d'ara fa un any.

AFILIACIÓ A LA SEGURETAT SOCIAL

CATALUNYA 2013-2014

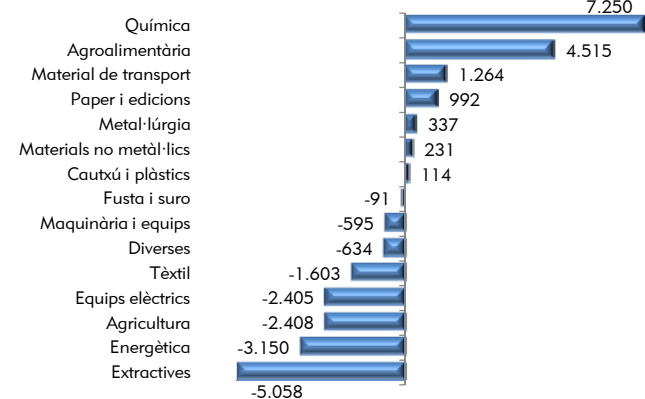

Al mes de novembre els treballadors afiliats al règim general de la Seguretat Social¹ han tingut un increment del 2,9% respecte al mes de novembre de l'any anterior. En el mateix període, els treballadors afiliats al règim especial d'autònoms han tingut un increment del 2,4%.

(1) Exclosos del règim general el Sistema Especial Agrari i el Sistema Especial de Treballadors de la Llar.

Saldo comercial mitjà per branques d'activitat entre 2008 i 2011

CATALUNYA 2008-2011

Unitats: milions d'euros.

Font: elaboració pròpia a partir de l'AEAT i el Departament d'Economia i Coneixement de la Generalitat de Catalunya.

Les aportacions positives més importants al saldo comercial provenen dels sectors químic i agroalimentari, i amb un volum menor també del de l'automoció, el de la indústria editorial, el metal·lúrgic i el de minerals no metàl·lics. Per contra, les indústries extractives, energètiques i els productes agraris són els que mostren les aportacions més deficitàries, tot i que també destaquen el sector tèxtil i el d'equips elèctrics. Per àmbits territorials, tal i com indica el gràfic següent, els dèficits més importants són amb Àsia i amb la UE-28, sobretot amb la zona euro.

LA BALANÇA COMERCIAL DE CATALUNYA AMB L'ESTRANGER I LA RESTA DE L'ESTAT

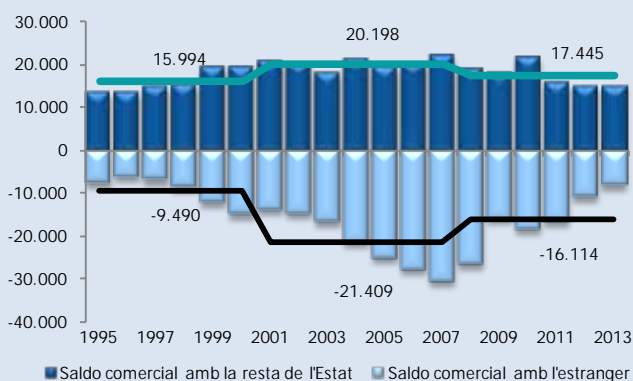
El passat dia 29 de setembre el CTESC va aprovar al Ple l'Informe titulat *Les balances comercials de Catalunya amb la resta de l'Estat i l'estranger*, que analitza els intercanvis comercials de l'economia catalana tant amb l'estranger com amb la resta de l'Estat des del 1995 fins al 2013 amb una àmplia desagregació territorial i sectorial.

Tal com assenyala l'Informe, en el transcurs del període considerat l'economia catalana ha augmentat la dependència de l'estranger en les seves relacions comercials en detriment de les relacions amb la resta de l'Estat. Aquest major pes tant de les vendes com de les compres amb l'estranger també ha fet recular el volum de vendes realitzat en el si de la pròpia economia catalana.

Una anàlisi detallada de l'evolució de les vendes de Catalunya a cadascun dels mercats ens permet veure com, d'una banda, el pes d'aquelles destinades als mercats estrangers, que entre els anys 1995 i 2000 es va situar en el 26% del total, ha passat a suposar de mitjana el 36,1% entre els anys 2008-2013; mentre que de l'altra, i pels mateixos períodes, les vendes mitjanes a la resta de l'Estat han passat de suposar el 38,3% al 31,4%, i les vendes al mercat domèstic, del 35,7% al 32,6%.

La mateixa anàlisi en el cas de l'origen de les compres ens permet copsar una evolució similar. En els mateixos períodes, el percentatge de compres a l'estranger ha passat de suposar el 38,3% a representar el 47,6%, gairebé la meitat, mentre que les compres a la resta de l'Estat han passat del 23,4% al 19,5%, i les compres realitzades des de dins de Catalunya del 38,2% al 32,9%.

Gràfic. Evolució del saldo exterior català, 2007-2012

Unitats: milions d'euros.

Font: elaboració pròpia a partir de l'Idescat.

El major grau de dependència de l'estranger, i també de l'exterior no s'ha traduït, però, en una millora de la capacitat de generar recursos nets per al conjunt de l'economia, atès que el saldo comercial no ha millorat ni en termes absoluts ni tampoc, encara de manera més evident, respecte del PIB.

El saldo comercial, que entre els anys 1995-2000 va registrar un superàvit de prop del 6,5% de PIB, va caure fins a mostrar un dèficit mitjà del -0,8% del producte en els anys posteriors fins al 2007; posteriorment el saldo es va recuperar tímidament aquests darrers anys fins a suposar de mitjana el 0,7% del PIB, amb un saldo de 1.331 milions d'euros.

Aquesta menor capacitat de finançament associada a les relacions comercials amb l'exterior ha tingut lloc amb un increment absolut tant del superàvit que generen els intercanvis comercials amb la resta d'Espanya, com del dèficit que aporten els intercanvis amb l'estranger. Tot i això, s'ha reduït el grau en què les relacions comercials amb la resta d'Espanya transformen en superàvit cada euro de dèficit generat amb l'estranger. De fet, en els darrers sis anys, el saldo mitjà lleugerament positiu s'ha configurat, d'una banda, pel saldo positiu de 17.445 milions d'euros amb la resta de l'Estat, i de l'altra, del saldo negatiu de 16.115 milions d'euros amb l'estranger.

Paral·lelament, tot i que ha crescut el grau d'obertura comercial amb l'estranger, la reducció del grau d'obertura comercial amb la resta de l'Estat, que era similar al que mantenia amb l'estranger, no ha permès augmentar el grau d'obertura comercial de l'economia catalana, fet que s'hauria d'englobar en un context de caiguda del pes de la producció industrial i de terciarització de l'economia catalana.

Els principals àmbits sectorials amb superàvit són el químic i l'agroalimentari, una contribució que s'ha fet cada cop més positiva al llarg dels anys. De l'altra, els dèficits més importants s'assoleixen en els àmbits d'extractives, distribució energètica i agricultura, tot i que també a partir de les aportacions netes dels àmbits del tèxtil i dels equips elèctrics i electrònics, que en el decurs del període han passat de tenir superàvit als anys noranta a mostrar dèficits importants aquests darrers anys. L'evolució de la balança energètica explica bona part del deteriorament del saldo, atès que el saldo sense tenir en compte les aportacions dels sectors energètic o d'indústries extractives seria en els darrers anys similar al dels anys noranta.

En relació amb l'evolució del pes dels intercanvis amb l'estranger, tots els sectors han augmentat la proporció de compres a l'estranger, mentre que en relació amb les vendes, l'única excepció la trobem en el sector indústries diverses, molt identificat amb la producció de mobles.

Amb la resta de l'Estat, Catalunya, que és la comunitat amb un superàvit més destacable en termes absoluts, reprodueix aquest superàvit amb totes les altres comunitats autònomes durant tot el període estudiat, i sobretot amb les d'Aragó, C. Valenciana i Illes Balears, amb les quals suma bona part del saldo positiu.

Amb l'estranger, Catalunya presenta un dèficit comercial amb tots els continents; aquest es concentra en la zona de l'euro i Àsia (principalment a Alemanya i Itàlia, així com Xina i Japó). Tot i això cal destacar la progressiva correcció del dèficit amb la zona de l'euro en aquests darrers anys, que explica bona part de la correcció del dèficit amb l'estranger. També cal emfasitzar la diversificació internacional tant dels orígens com dels destins de les importacions i exportacions de Catalunya.

En comparació amb la resta de comunitats, Catalunya té més relació amb l'estranger que amb la resta d'Espanya, tant pel que fa a exportacions, com sobretot pel que fa a importacions. Tot i que a la resta de l'Estat també s'ha tendit a orientar les compres i les vendes cada cop més cap a l'estranger, aquest fenomen ha estat més intens a Catalunya.

Més informació: <http://www.ctesc.cat/noticies/20148331.html>